

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/11/EK IRÁNYELVE

(2006. február 15.)

a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről

(Kodifikált változat)

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) Igény van a tagállamok átfogó és egyidejű cselekvésére ahhoz, hogy megvédjék a Közösség vízi környezetét a szennyezéstől, különösen attól, amit egyes biológiailag nem lebontható, mérgező és élő szervezetekben felhalmozódó anyagok okoznak.

(3) Számos egyezmény célja, hogy megvédje a nemzetközi vízfolyásokat és a tengeri környezetet a szennyezéstől. Fontos biztosítani ezeknek az egyezményeknek az összehangolt végrehajtását.

(4) Az egyes veszélyes anyagoknak a vízi környezetbe történő kibocsátására vonatkozó, a különböző tagállamokban már hatályos vagy előkészület alatt álló rendelkezések bármely eltérése egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthet, és így közvetlenül befolyásolja a belső piac működését.

(5) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ számos intézkedést biztosít az édesvíz és a tengervíz szennyező anyagoktól való védelmére.

(6) Ahhoz, hogy hatékony védelmet biztosítsunk a Közösség vízi környezete számára, szükség van bizonyos anyagok egy első, I. listának nevezett listájának létrehozására, amelyre az anyagokat főleg toxicitásuk, biológiai bonthatóságuk hiánya és élő szervezetekben való felhalmozódási képességük alapján választották ki azok kivételével, amelyek biológiailag ártalmatlanok, vagy amelyek gyorsan átalakulnak olyan anyagokká, amelyek biológiailag ártalmatlanok, továbbá egy második, II. listának nevezett listára, amely olyan anyagokat tartalmaz, amelyek káros hatást gyakorolnak ugyan a vízi környezetre, de hatásuk bizonyos területekre korlátozódik, és függ annak a víznek a jellemzőitől és helyétől, amelybe bocsátják őket. Ezeknek az anyagoknak bármiféle kibocsátását előzetes engedélyezéshez kell kötni, ami meghatározza a kibocsátási követelményeket.

(7) Az I. listán szereplő különféle veszélyes anyagok kibocsátása általi szennyezést meg kell szüntetni. A határértékeket a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ IX. mellékletében említett irányelvek rögzítették. A 2000/60/EK irányelv 16. cikke meghatározza azokat az eljárásokat, amelyek alapján az elsőbbségi anyagokra alkalmazandó ellenőrzési szabályokat és környezetminőségi előírásokat meg kell állapítani.

⁽¹⁾ HL C 117., 2004.4.30., 10. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. október 26-i véleménye (HL C 174. E, 2005.7.14., 39. o.) és a Tanács 2006. január 30-i határozata.

⁽³⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o. A legutóbb a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ Lásd a II. melléklet A részét.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

- (8) Csökkenteni kell a II. listán szereplő anyagok által okozott vízszennyezést. Ennek eredményeként a tagállamoknak a vizekre vonatkozó környezetminőségi előírásokat magukban foglaló programokat kell megalkotni, amelyeket – amennyiben ilyenek léteznek – a tanácsi irányelveknek megfelelően állapítanak meg. Az ilyen anyagokra alkalmazandó kibocsátási követelményeket ezeknek a környezetminőségi előírásoknak megfelelően kell kiszámítani.
- (9) Egy vagy több tagállamnak lehetősége van önállóan vagy közösen arra, hogy az irányelvben rögzítettél szigorúbb intézkedéseket tegyen.
- (10) Létre kell hozni a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes különösen veszélyes anyagok nyilvántartását ahhoz, hogy tudjuk, honnan származnak.
- (11) A tapasztalatok alapján szükség lehet az I. melléklet I. és II. listájának felülvizsgálatára és ahol szükséges kiegészítésre, adott esetben egyes anyagoknak a II. listáról az I. listára való áttételével.
- (12) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,
- c) „édesvíz határ”: a vízfolyásban az a hely, ahol apály esetén és alacsony vízállásnál értékelhető növekedés van a víz sótartalmában a tengervíz jelenléte miatt;
- d) „kibocsátás”: az I. melléklet I. és II. listáján lévő bármely anyag bevezetése az 1. cikkben meghatározott vizekbe, az alábbiak kivételével:
- i. kotrási termék kibocsátása;
 - ii. hajók működéséből eredő kibocsátások parti tenger vizén;
 - iii. hulladék lerakása hajókról parti tenger vizébe;
- e) „szennyezés”: anyagok vagy energia ember általi kibocsátása közvetlenül vagy közvetve a vízi környezetbe, amelynek eredménye veszélyt jelent az emberi egészségre, károsítja az élő szervezeteket és a vízi ökológiai rendszereket, rontja a kellemes környezetet vagy zavarja a vizek másfajta jogszerű használatát.

3. cikk

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 7. cikkre is figyelemmel ezen irányelv az alábbiakra alkalmazandó:

- a) szárazföldi felszíni vizek;
- b) parti tenger vize;
- c) partvonalon belüli vizek.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „szárazföldi felszíni víz”: minden felszíni álló vagy folyó édesvíz, ami egy vagy több tagállam területén található;
- b) „partvonalon belüli vizek”: annak az alapvonalnak a szárazföld felőli oldalán található vizek, amittől a területi vizek szélességét mérik, vízfolyások esetén egészen az édesvíz határig;

A tagállamok ezen irányelvvel összhangban megfelelő intézkedéseket hoznak az 1. cikkben meghatározott vizek olyan veszélyes anyagok által okozott szennyezésének kiküszöbölése érdekében, amelyek az I. listában szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak (a továbbiakban: az I. listás anyagok), valamint arra, hogy csökkentsék a szóban forgó vizek olyan veszélyes anyagok általi szennyezését, amelyek az I. melléklet II. listájában szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak (a továbbiakban: a II. listás anyagok).

4. cikk

Az I. listás anyagokra az alábbiak vonatkoznak:

- a) az 1. cikkben meghatározott vizekbe való minden kibocsátás, amely bármely ilyen anyagot tartalmazhat, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága általi előzetes engedélyezési kötelezettség alá esik;
- b) az engedély kibocsátási követelményeket határoz meg az 1. cikkben meghatározott vizekbe bocsátott bármely ilyen anyagra, és ahol ezen irányelv végrehajtása érdekében szükséges, a csatornába bocsátott bármely ilyen anyagra vonatkozóan;
- c) engedélyek csak meghatározott időszakokra adhatók. Lehetőség van ezek megújítására a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében foglalt irányelvekben megállapított kibocsátási határértékek bármely változásának figyelembevételével.

5. cikk

(1) A 4. cikk értelmében kiadott engedélyekben előírt kibocsátási követelmények a következőket határozzák meg:

- a) egy anyag megengedett maximális koncentrációja a kibocsátásban. Hígítás esetén a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvek szerint megállapított kibocsátási határértéket elosztják a hígítási tényezővel;
- b) egy kibocsátásban a megengedett maximális anyagmennyiség egy vagy több időszakban. Ezt a mennyiséget, ha szükséges, ki lehet fejezni olyan formában is, hogy a szennyező tevékenység jellemző elemének egységére megadjuk a szennyező anyag tömegegységét (pl. az egységnyi nyersanyagra, vagy termékre jutó szennyezőanyag-tömeg).

(2) Különös tekintettel az érintett anyag toxicitására, biológiai bonthatóságának hiányára, vagy élő szervezetekben való felhalmozódási képességére abban a természeti közegben, amibe bocsátották, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, a Tanács által a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvekben megállapított kibocsátási határértékek alkalmazásából adódóknál szigorúbb kibocsátási követelményeket írhat elő az engedélyben, amennyiben erre szükség van.

(3) Ha a kibocsátó azt állítja, hogy nem tudja teljesíteni a megkövetelt kibocsátási követelményeket, vagy ha ez a helyzet nyilvánvaló az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, akkor az engedély kiadását megtagadja.

(4) Ha a kibocsátási követelményeknek nem tesznek eleget, akkor az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítására, hogy az engedély feltételeit teljesítsék, és ha szükséges, a kibocsátást megtiltja.

6. cikk

(1) Az 1. cikkben meghatározott vizeknek a II. listában szereplő anyagok általi szennyezésének csökkentése érdekében a tagállamok programokat alkotnak, amelyek végrehajtásánál különösen a (2) és (3) bekezdésben említett módszereket alkalmazzák.

(2) Az 1. cikkben meghatározott vizekbe történő minden olyan kibocsátás, amely tartalmazhat bármely, a II. listában szereplő anyagot, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága általi előzetes engedélyezési kötelezettség alá esik, és az engedélyben kibocsátási követelményeket írnak elő. Ezeket a követelményeket a (3) bekezdésben előírtak szerinti környezetminőségi előírások alapján rögzítik.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott programok tartalmaznak vízre vonatkozó környezetminőségi előírásokat, amelyeket a tanácsi irányelveknek megfelelően állapítanak meg, amennyiben ilyenek léteznek.

(4) A programok tartalmazhatnak külön rendelkezéseket is az anyagok, anyagok csoportjai és termékek összetételének és használatának szabályozására, továbbá figyelembe véve a legújabb, gazdaságosan megvalósítható műszaki fejlesztéseket.

(5) A programok határidőket határoznak meg végrehajtásukra vonatkozóan.

(6) A programokat és végrehajtásuk eredményeinek összefoglalását közlik a Bizottsággal.

(7) A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen összeveti a programokat annak érdekében, hogy megfelelő koordinációt biztosítson azok végrehajtásához. Ha úgy ítéli, ebből a célból a megfelelő javaslatokat benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

7. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést azért, hogy úgy hajtsák végre az ezen irányelv értelmében elfogadott intézkedéseket, hogy ne növeljék az 1. cikk hatálya alá nem tartozó vizek szennyezését. Ezenkívül minden olyan tevékenységet megtiltanak, amelyek szándékosan vagy nem szándékosan megkerülik ezen irányelv rendelkezéseit.

8. cikk

Az ezen irányelv értelmében tett intézkedések végrehajtása semmi esetre sem vezethet – akár közvetlenül, akár közvetve – az 1. cikkben meghatározott vizek szennyezettségének növekedéséhez.

9. cikk

Adott esetben, egy vagy több tagállam egyedileg vagy közösen szigorúbb intézkedéseket is hozhat, mint amilyenekről ez az irányelv rendelkezik.

10. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóság létrehozza azoknak a kibocsátásoknak a nyilvántartását, amelyeket az 1. cikk szerinti vizekbe bocsátanak, és amelyek tartalmazhatnak olyan I. listában szereplő anyagokat, amelyekre kibocsátási követelmények alkalmazandók.

11. cikk

(1) A tagállamok 3 éves időközönként és első ízben az 1993–1995 közötti időszakra vonatkozóan tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról ágazati jelentés formájában, amely más, ehhez tartozó közösségi irányelveket is felölel. Ez a jelentés a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében megállapított eljárással összhangban, a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készül el. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt 6 hónappal küldik meg a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt 3 éves időszak végétől számított 9 hónapon belül küldik meg a Bizottságnak.

A Bizottság a tagállamok jelentésének benyújtását követő 9 hónapon belül közösségi jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásaként összegyűjtött információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

(3) A Bizottság és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, ezek tisztviselői és egyéb alkalmazottai nem fedhetik fel az irányelv végrehajtása céljából megszerzett és a szakmai titoktartási kötelezettségbe tartozó információkat.

(4) A (2) és (3) bekezdések rendelkezései nem akadályozzák meg az általános információk vagy az olyan felmérések közzétételét, amelyek nem tartalmaznak egyes vállalkozásokra vagy vállalkozási csoportokra vonatkozó információkat.

12. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslatára – amely saját kezdeményezésére vagy egy tagállam kérésére jár el – a tapasztalatok alapján felülvizsgálja és, ahol szükséges, kiegészíti az I. melléklet I. és II. listáját, és adott esetben áttesz II. listás anyagokat az I. listára.

13. cikk

A 76/464/EGK irányelv hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

14. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. február 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

I. MELLÉKLET

Anyagcsaládok és anyagcsoportok I. listája

Az I. lista egyes meghatározott anyagokat tartalmaz, amelyek a következő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, és amelyek főleg toxicitásuk, biológiai bonthatóságuk hiánya és élő szervezetekben való felhalmozódásuk alapján lettek kiválasztva, azoknak az anyagoknak a kivételével, amelyek biológiailag ártalmatlanok vagy amelyek gyorsan átalakulnak olyan anyagokká, amelyek biológiailag ártalmatlanok:

1. szerves halogénvegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen vegyületeket képezhetnek vízi környezetben;
2. szerves foszforvegyületek;
3. szerves ónvegyületek;
4. olyan anyagok, amelyekről bebizonyosodott, hogy vízi környezetben, vagy a vízi környezeten keresztül rákkeltő tulajdonságúak⁽¹⁾;
5. higany és vegyületei;
6. kadmium és vegyületei;
7. biológiailag nem bontható ásványolajok és ásványolaj alapú szénhidrogének;

valamint az 3., 7., 8., és 12. cikkének alkalmazása szempontjából:

8. biológiailag nem bontható mesterséges anyagok, amelyek a víz tetején úszhatnak, szuszpenzióban maradhatnak vagy lesüllyedhetnek és amelyek zavarhatják a vizek bármiféle felhasználását.

Anyagcsaládok és anyagcsoportok II. listája

A II. lista tartalmaz:

- olyan anyagokat, amelyek az I. listán szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, de amelyeknek a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvekben megállapított kibocsátási határértékeit nem az említett irányelvek határozták meg,
- egyes olyan anyagokat és anyagkategóriákat, amelyek az alább felsorolt anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak,

és amelyek káros hatásúak a vízi környezetre, de amelyek káros hatása ugyanakkor egy adott területre korlátozódik és függ annak a víznek a tulajdonságaitól és helyétől, amelybe bocsátják őket.

A második francia bekezdésben meghatározott anyagcsaládok és anyagcsoportok

1. A következő félfémek és fémek, valamint ezek vegyületei:

1. cink	6. szelén	11. ón	16. vanádium
2. réz	7. arzén	12. bárium	17. kobalt
3. nikkel	8. antimon	13. berillium	18. tallium
4. króm	9. molibdén	14. bór	19. tellúr
5. ólom	10. titán	15. urán	20. ezüst

2. Biocidok

és származékaik, amelyek nincsenek az I. listán.

⁽¹⁾ Amennyiben egyes anyagok a II. listán rákkeltő hatásúak, azok e lista 4. kategóriájába esnek.

3. A vízi környezetből emberi fogyasztásra nyert termékek ízére és/vagy szagára káros hatású anyagok és olyan vegyületek,

amelyek ilyen anyagok vízben való képződéséhez vezethetnek.
4. Mérgező (toxikus) vagy biológiailag nem bontható szerves szilikon vegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen anyagok vízben való képződéséhez vezethetnek, kivéve azokat, amelyek biológiailag veszélytelenek vagy vízben gyorsan átalakulnak ártalmatlan anyagokká.
5. Szervetlen foszforvegyületek és elemi foszfor.
6. Biológiailag bontható ásványolajok és ásványolaj eredetű szénhidrogének.
7. Cianidok,

fluoridok.
8. Az oxigénháztartást károsan befolyásoló anyagok, különösen:

ammónia,

nitritek.

Nyilatkozat a 7. cikkel kapcsolatban

Szennyvizeknek csővezetéseken keresztül a nyílt tengerbe történő kibocsátásával kapcsolatban a tagállamok vállalják, hogy olyan követelményeket határoznak meg, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az ezen irányelv által megállapítottak.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELV ÉS ANNAK MÓDOSÍTÁSAI

(lásd a 13. cikket)

A 76/464/EGK tanácsi irányelv (HL L 129., 1976.5.18., 23. o.)

A 91/692/EGK tanácsi irányelv (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.)

A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.)

kizárólag az I. melléklet, a) pontja
kizárólag, ami a 22. cikk (2) bekezdésének
negyedik francia bekezdésében, a 76/464/
EGK irányelv 6. cikkére tett hivatkozását illeti

B. RÉSZ

A NEMZETI JOGBA VALÓ ÁTÜLTETÉSRE ELŐÍRT HATÁRIDŐK LISTÁJA

(lásd a 13. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
76/464/EGK	–
91/692/EGK	1993. január 1.
2000/60/EK	2003. december 22.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

76/464/EGK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	1. cikk, bevezető mondat
1. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	1. cikk, a) pont
1. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	1. cikk, b) pont
1. cikk, (1) bekezdés, harmadik francia bekezdés	1. cikk, c) pont
1. cikk, (1) bekezdés, negyedik francia bekezdés	–
1. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	2. cikk, bevezető mondat
1. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	2. cikk, a), b) és c) pont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, első francia bekezdés	2. cikk, d) pont i. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, második francia bekezdés	2. cikk, d) pont ii. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, harmadik francia bekezdés	2. cikk, d) pont iii. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, e) pont	2. cikk, e) pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk, bevezető mondat	4. cikk, bevezető mondat
3. cikk, 1. pont	4. cikk, a) pont
3. cikk, 2. pont	4. cikk, b) pont
3. cikk, 3. pont	–
3. cikk, 4. pont	4. cikk, c) pont
4. cikk	–
5. cikk	5. cikk
7. cikk	6. cikk
8. cikk	7. cikk
9. cikk	8. cikk
10. cikk	9. cikk
11. cikk	10. cikk
12. cikk	–
13. cikk	11. cikk
14. cikk	12. cikk
–	13. cikk
–	14. cikk
15. cikk	15. cikk
Melléklet	I. melléklet
–	II. melléklet
–	III. melléklet